

Р Е Ш Е Н И Е №143

гр.Перник 26 октомври 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на единадесети октомври две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм.дело № 283 /2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 13, ал.5 от Закона за социалното подпомагане/ЗСП/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на **Е.К.Т.*****, срещу заповед №9303 от 17.07.2012 г. на Директор Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, потвърдена с решение № РД01-553 от 22.08.2012 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - Перник, с която е отказано изплащането на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, по молба - декларация с вх. №9303/19.06.2012 г.

Жалбоподателката, твърди, че оспореният административен акт, потвърден при обжалването пред по-горния административен орган е незаконосъобразен. Излагат се фактически мотиви свързани с наличието на щети в жилището и невъзможността да бъдат възстановени със собствени средства. Претендира се отмяна на заповедта.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, застъпва становище за неоснователност на жалбата, поради което моли да бъде потвърден административния акт.

Административен съд - Перник, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, намира за установено следното:

Производството по оспорване на административни актове издадени по ЗСП и ППЗСП е по реда на чл. 13, ал. 5 от ЗСП. Ответник в това производство е органът издал оспорената заповед – Директора на Дирекция “Социално подпомагане”, като неговият акт подлежи на обжалване пред Директора на РД “Социално подпомагане”. Изчерпването на административния контрол е процесуална предпоставка за възникване правото на съдебно оспорване, като предмет на последното е индивидуалният акт, издаден от директора на Дирекция “Социално подпомагане”.

В настоящото производство се обжалва акт на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, с който е отказано отпускането на еднократна социална помощ по реда на постановление №104 на Министерския съвет за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерство на труда и социалната политика за 2012 г. за подпомагане на лицата и/или семействата пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник и във връзка с чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок и от лице, което има правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Производството пред административния орган е започнало по молба-декларация вх.№ 9303/19.06.2012 г.. подадена от Е.К.Т.*** до Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник. С нея е поискано отпускането на еднократна помощ за възстановяване на щети от земетресението на 22.05.2012 година.

В административната преписка е приложен протокол от 02.07.2012 г., изготвен от служители на административния орган, от който е видно, че във връзка с искането на жалбоподателката е извършена проверка. Констатациите на проверяващите са посочени с едно изречение: "не е намерен на адреса".

Със заповед №9303 от 17.07.2012 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник е отказано отпускане на еднократна помощ за инцидентни нужди по чл. 16 от ППЗСП, като мотивите изцяло повтарят протокола от проверката на длъжностните лица, че не е бил осигурен достъп до жилището за установяване на евентуални щети от земетресението на 22.05.2012 г.

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на РД "Социално подпомагане" гр. Перник, който с решение № РД01-553 от 22.08.2012г. отхвърля жалбата. Прието е, че заповедта е правилна, тъй като отпускането на еднократна помощ в размер на 325 лв. е една правна възможност, която следва да бъде реализирана при наличието на предпоставките за това. Не е посочено налице ли са или не тези предпоставки в конкретния случай.

Съгласно чл. 12 ЗСП, социалните помощи са три вида - месечни, целеви и еднократни. Отпускат се въз основа на подадена молба-декларация от нуждаещия се и след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Еднократните помощи се отпускат по реда на чл.16, ал.1 от ППЗСП. От текста на разпоредбата се налага извода, че с нея е предвидена възможност за отпускане на еднократна помощ веднъж годишно за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. С други думи помощта се отпуска за задоволяване на потребности, които са възникнали неочаквано, внезапно т.е. такива които излизат извън рамките на обичайните разходи и не могат да бъдат предвидени.

Анализът на доказателствата и поводът, по който е поискано отпускането на еднократната помощ – земетресението от 22.05.2012 г. безспорно са инцидентно възникнали потребности, които не могат да бъдат задоволени чрез труда или доходите на жалбоподателката.

Във връзка с разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ППЗСП за инцидентно възникнали следва да се определят потребностите, които са жизненоважни за социално слабите лица и в конкретния случай са от комунално-битов характер. Безспорно е, че за жалбоподателката са били налице някои от горепосочените обстоятелства-внезапно възникнала нужда и щети в жилището, което обитава. Поисканата еднократна социална помощ по своето естество е за задоволяване на тези конкретно посочени потребности и цел. Административният орган обаче не е обсъдил нито един от тези въпроси и не е изложил мотиви за отказа си. Освен общото правило на чл. 59 от АПК, че административният акт трябва да съдържа посочване на фактическите и правни основания, при произнасянето си Директора на Д "Социално подпомагане" гр. Перник не се е съобразил и със изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗСП да обсъди всички данни и обстоятелства констатирани със социалната анкета. Доколкото такава липсва, а е съставен протокол от извършена проверка на място, то следва да се отбележи, че дори този протокол не е посочен в мотивите на

административния акт. Актът е издаден на бланка, която е попълнена на ръка и съдържа лаконичната констатация “не е намерен на адреса”. От направена констатация по лична карта на Е.К.Т.*** в хода на съдебното производство се установява, че това е постоянният ѝ адрес и на това основание изводите на административните органи са неверни и неоснователни. За съда, жалбоподателката е правоимаща и в тази връзка се дължи разглеждане на молбата ѝ от съответните социални служби по същество.

Помощта, която се отпуска по реда на чл. 16 от ППЗСП е правна възможност, поради което за административния орган е налице задължение да прецени доколко и как са се осъществили предпоставките на правната норма и налице ли са основания за отпускане на помощта. Данни за извършване на такава преценка по административната преписка липсват.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган, но процедурните правила установени с АПК и ЗСП, както и правилника за прилагането му не са спазени. На първо място, не е ясно каква е процедурата, по която са работили служителите на Д “Социално подпомагане” гр. Перник. Искането, видно от молбата декларация, е за отпускане на еднократна помощ. От посоченото, като правно основание, е видно че това е предвидената в чл. 16 от ППЗСП помощ за задоволяване на инцидентно възникнали нужди. След издаването на заповедта е прилаган реда за обжалване предвиден по чл. 13, ал. 5 от ЗСП, т.е. задължително обжалване пред по-горестоящия административен орган. Постановено е и решение от директора на РД СП гр. Перник. Липсват етапи от процедурата, които не са проведени или са предприети действия, които не могат да ги заместят. При прилагането на чл. 16 от ППЗСП е особено важно да бъде налице мотивиране на действията на администрацията, тъй като отпускането на този вид помощи е правна възможност и изложените мотиви следва да обосновават защо тази помощ се отпуска или не.

Съществените въпроси, които са останали неизяснени от административния орган са: налице ли е внезапно възникнала нужда и в състояние ли е жалбоподателката да я задоволи единствено и само със собствени средства. Първото от двете обстоятелства не подлежи на установяване, тъй като земетресението е факт, който се е осъществил и съответно въз основа на него са възникнали внезапно щети върху жилището на жалбоподателката. Това природно събитие не е могло да бъде предвидено и нарушава естествения ход на процесите по издръжка и задоволяване на нуждите на лицето, кандидатствало за социално подпомагане. Освен това със ПМС № 104 от 31.05.2012 г. е посочено, че следва да бъдат подпомогнати пострадалите от земетресението на 22.05.2012 г. и в какъв размер следва да бъде отпускната помощта.

За Директора на дирекция “Социално подпомагане” гр. Перник, е било налице задължение при известност на посочените по-горе обективни обстоятелства да прецени по отношение на Е.Т.*** налице ли са основания за еднократно подпомагане. Преценката е следвало да бъде извършена по правилата и изискванията установени в ЗСП и ППЗСП. Агенцията за социално подпомагане и нейните териториални поделения са органи, които осъществяват дейността си при спазване на тези правила. Ето защо при наличието на конкретната фактическа обстановка е следвало да се прецени доколко и как е налице необходимост от социално подпомагане така както е предвидено в чл. 2 от ЗСП.

Съставянето на протоколи от посещения, при които формално са спазвани неясно какви процедури не може да замести мотивите в издадените административни актове. Не са налице доказателства от които да е видно, че социалните работници са уведомили жалбоподателката, че ще бъде извършена проверка. Обикновената житейска логика сочи, че когато посещенията на социалните работници се извършват в работно време и в

делничен ден е необходимо да бъдат уведомени лицата които ще бъдат проверявани. В противен случай на адреса може да няма никой, както е в конкретния случай и това обстоятелство не поради недобросъвестност на проверявания, а поради обстоятелството, че той също ходи на работа или има задължения, които не му позволяват ежедневно да очаква посещение за изготвяне на социален доклад. Не е спазено изискването на чл.27, ал.3 от ППЗСП да бъде оставено уведомление до лицето което кандидатства за подпомагане.

Неспазването на административнопроизводствените правила и констатираната липса на мотиви при издаване на атакуваната заповед са основание да се приеме, че административният акт е незаконосъобразен по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК и подлежи на отмяна. Преписката образувана по молба декларация вх.№ 9303/19.06.2012 г. на Е.Т.***, следва да бъде върната на административния орган с указание да се произнесе по направеното пред него искане, като се съобрази с мотивите на настоящото съдебно решение.

Във връзка с гореизложеното **Административен съд - Перник:**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед №9303 от 17.07.2012 г. на Директор Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, потвърдена с Решение № РД01-553 от 22.08.2012 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - Перник, с която на Е.К.Т.*** е отказано изплащането на еднократна помощ на лица и/или семейства пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. по реда на ПМС № 104 на МС на РБ във връзка с чл. 16 от ППЗСП.

ВРЪЩА административна преписка на административния орган, за произнасяне по молба-декларация с вх. №9303 от 19.06.2012 г. на Е.К.Т.***.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:/п/